Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Iordachi Natalia
Dosarul nr. 2ri-472/25
2-19111494-02-2ri-10122025

D E C I Z I E

04 mai 2026
mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate,
Reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de lichidatorul SRL „Interagroprim” - Șeremet Vasile, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Interagroprim”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025,

emisă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul de SRL „Interagroprim” - Șeremet Vasile, cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Istrati Valentin

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În procedura Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „Interagroprim”.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 august 2020 s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Interagroprim”, cu inițierea procedurii falimentului simplificat față de SRL „Interagroprim”, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Șeremet Vasile.

La data de 11 decembrie 2019, lichidatorul SRL „Interagroprim” – Șeremet Vasile a depus cerere cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Istrati Valentin, în sumă de 415.200 lei și încasarea sumei respective de la terțul poprit.

În motivarea cererii s-a invocat că din informațiile acumulate pe perioada anilor 2013-2015 terțul poprit a extras din contul debitorului mijloace financiare în sumă totală de 415.200 lei în scopuri personale.

În actele contabile existente, aceste mijloace financiare nu sunt reflectate, facturi

și bonuri fiscale ce ar justifica cheltuirea acestora nu au fost prezentate.

Astfel, terțului poprit i s-a solicitat în termen de 5 zile, depunerea sumei de 415.200 lei extrasă din contul debitorului pe perioada anilor 2013-2015 la contul de acumulare al administratorului autorizat Șeremet Vasile. Acestuia i s-a comunicat că astfel vor fi acoperite cheltuielile procesului de insolvabilitate, cât și vor fi stinse datoriile față de creditori.

De asemenea, terțul poprit a fost avizat că în cazul în care nu va da dovadă de receptivitate promptă în termenul indicat, somația înaintată va constitui temei de încasare forțată a datoriei fără respectarea procedurii prealabile.

Or, până la momentul actual terțul poprit nu s-a conformat cerințelor lichidatorului și nu a efectuat transferul solicitat, iar din acest motiv, intervine către instanța de insolvabilitate cu prezenta cerere de validare a popririi.

La rândul său, pârâtul Istrati Valentin a depus referința la cererea de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, solicitând respingerea cererii cu privire la validarea popririi ca fiind tardivă și neîntemeiată.

De altfel, lichidatorul SRL „Interagroprim” - Șeremet Vasile a depus cerere de concretizare a cererii cu privire la validarea popririi, expunându-și opinia inclusiv asupra tardivității invocate de către terțul poprit.

- Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 26 septembrie 2023, s-a respins cererea lichidatorului SRL ”Interagroprim” în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile cu privire la repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a popririi. S-a respins cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SRL ”Interagroprim” către terțul poprit Istrati Valentin, ca fiind depusă în afara termenului legal. S-a desființat poprirea înființată de lichidatorul SRL ”Interagroprim” - Șeremet Vasile față de terțul poprit Istrati Valentin. S-a încasat de la SRL ”Interagroprim” în procedura falimentului simplificat în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 12 456 lei.
- Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2024, s-a admis cererea de apel declarată de către lichidatorul SRL ”Interagroprim” - Șeremet Vasile. S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 septembrie 2023, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, a fost admis demersul privind excepția de tardivitate înaintată în interesele terțului poprit Istrati Valentin și respectiv, respinsă ca tardivă acțiunea înaintată de lichidatorul SRL „Interagroprim” - Șeremet Vasile cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Istrati Valentin și încasarea sumei de 415.200 lei.

Solicitarea recurentului

La 25 noiembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), lichidatorul SRL „Interagroprim” - Șeremet Vasile a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, iar la 07 aprilie 2026 a prezentat recurs suplimentar solicitând casarea încheierii contestate și soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu respingerea cererii de ridicare a excepției de tardivitate.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că argumentul instanței cu privire la depunerea tardivă a cererii de validare a popririi este neîntemeiat.

Astfel, s-a invocat că încheierea atacată este arbitrară, fiind întemeiată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și pe o interpretare a legii, iar instanța de insolvabilitate a analizat cererea de validare a popririi exclusiv prin prisma termenului general de prescripție de trei ani, fără a aplica prevederile art. 344 alin. (4) din Codul muncii, potrivit cărora termenul de adresare în instanță este de un an din ziua constatării mărimii prejudiciului.

De altfel, la caz dreptul la acțiune s-a născut la 02 august 2019, odată cu recepționarea extraselor bancare și constatarea prejudiciului, iar somația înaintată în octombrie 2019 a fost depusă în termen.

Totodată, s-a invocat că până la intentarea procedurii de insolvabilitate, debitorul nu și-a putut valorifica drepturile, întrucât fostul administrator, care era și terțul poprit, a acționat cu rea-credință.

În opinia recurentului, instanța nu a explicat prin ce modalitate debitorul și-ar fi putut recupera creanța în perioada în care administratorul societății era chiar persoana obligată față de aceasta, astfel încât concluzia potrivit căreia debitorul își putea urmări creanța anterior intentării procesului de insolvabilitate este inaplicabilă circumstanțelor cauzei.

Recurentul a mai susținut că instanța nu a examinat argumentele cu privire la imposibilitatea exercitării drepturilor de către debitor în asemenea circumstanțe și nici solicitarea de repunere în termen formulată prin cererea de concretizare.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept aplicabile la caz, Colegiul statuează că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată, din raționamentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei

certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

De asemenea, potrivit art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În fapt, din lucrările cauzei se atestă faptul că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 20 august 2020 s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Interagroprim" cu inițierea procedurii falimentului simplificat față de SRL „Interagroprim", iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Șeremet Vasile.

La data de 11 decembrie 2019, lichidatorul SRL „Interagroprim" – Șeremet Vasile a depus cerere cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Istrati Valentin, în sumă de 415.200 lei și încasarea sumei respective de la terțul poprit.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, a fost admis demersul privind excepția de tardivitate înaintată în interesele terțului poprit Istrati Valentin și respectiv respinsă ca tardivă acțiunea înaintată de lichidatorul SRL „Interagroprim" - Șeremet Vasile cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Istrati Valentin și încasarea sumei de 415.200 lei.

În materie de drept, Completul menționează că potrivit art. 126 alin. (1), (9) și (11) din Legea insolvabilității, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției. Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilității/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvabilitate în vederea validării popririi. Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

În continuare, prin prisma art. 1 alin. (4), din Legea insolvabilității, Completul de judecată subliniază că potrivit art. 186[1] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

În corespundere cu art. 186[1] alin. (3) Cod de procedură civilă, dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

De altfel, din perspectiva instanței de recurs, soluția primei instanțe este rezultatul unei calificări juridice greșite a raportului litigios, al unei examinări incomplete a circumstanțelor relevante și al unei aplicări eronate a normelor cu privire la prescripția extinctivă.

Astfel, concluzia instanței de fond potrivit căreia cererea de validare a popririi reprezintă o simplă acțiune de încasare a unei creanțe, pentru care termenul de prescripție începe să curgă din momentul scadenței obligațiilor pretins neachitate din perioada 2013-2015, nu poate fi reținută, or astfel de interpretare ignoră natura concretă a raportului juridic dedus judecății și împrejurările în care lichidatorul a identificat existența creanței.

La caz, lichidatorul SRL „Interagroprim” – Șeremet Vasile nu și-a întemeiat cererea exclusiv pe existența unor obligații contabile scadente, ci pe constatarea, în cadrul procedurii de insolvabilitate, a unui prejudiciu rezultat din administrarea frauduloasă a patrimoniului debitorului de către fostul administrator. Or, existența și întinderea prejudiciului nu puteau fi stabilite anterior obținerii extraselor bancare comunicate prin răspunsul BC „Moldindconbank” SA din 02 august 2019, moment identificat expres drept data nașterii dreptului material la acțiune.

În aceste condiții, Completul de judecată subliniază că instanța de fond a omis susținerile reclamantului cu privire la incidența art. 344 alin. (4) din Codul muncii, care stabilește că în cazul reparării prejudiciului material cauzat de salariat angajatorului, termenul de adresare în instanță este de un an din ziua constatării mărimii prejudiciului, de altfel, raporturile dintre debitor și Istrati Valentin aveau, incontestabil, și natura unor raporturi de muncă, acesta exercitând funcția de administrator al societății.

Prin urmare, instanța de fond era obligată să analizeze aplicabilitatea normei speciale și respectiv să stabilească dacă litigiul se circumscrie ipotezei prevăzute de

art. 344 alin. (4) din Codul muncii și momentul de la care începe să curgă termenul special de prescripție.

Cu toate acestea, încheierea atacată nu conține nicio analiză a acestei norme și nici motive pentru care instanța ar fi considerat-o inaplicabilă, limitându-se exclusiv la termenul general de trei ani, iar o asemenea motivare este incompletă și contravine obligației instanței de a examina toate argumentele pertinente invocate de părți.

Totodată, nu poate fi reținută concluzia instanței de fond potrivit căreia intentarea procedurii de insolvabilitate nu are nicio relevanță asupra momentului exercitării dreptului la acțiune, respectiv instanța a apreciat, în mod eronat că debitorul nu era lipsit de posibilitatea de a-și urmări creanța și anterior intentării procedurii de insolvabilitate, fără a analiza situația particulară a cauzei.

De altfel, persoana împotriva căreia se pretinde existența creanței este chiar fostul administrator al societății, respectiv persoana care, potrivit legii, reprezenta societatea și exercita drepturile acesteia.

În consecință, atât timp cât administratorul era însuși titularul conduitei pretins ilicite și continua să reprezinte persoana juridică, afirmația instanței potrivit căreia societatea își putea valorifica singură drepturile împotriva acestuia este lipsită de suport practic și juridic.

Totodată, instanța de recurs conchide că motivarea rezumată la afirmația generică cu privire la existența unei posibilități abstracte de valorificare a drepturilor nu răspunde argumentelor formulate de reclamant și nu explică efectiv modalitatea în care persoana juridică și-ar fi putut exercita drepturile în asemenea circumstanțe.

Contextual, prin prisma prevederilor art. 1 alin. (4), din Legea insolvabilității, Completul menționează că potrivit art. 26 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

În continuare, potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată, iar potrivit art. 240 alin. (1) din Cod, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Din cuprinsul normelor legale enunțate rezultă că legiuitorul a instituit anumite condiții pentru fortificarea temeiniciei unui act judecătoresc, deoarece o hotărâre judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată și să nu cuprindă dispoziții care în

esență pot genera confuzii procedurale și afectează stabilitatea procedurii de insolvabilitate.

La caz, Completul evidențiază că actul judecătoresc conține neclarități esențiale, deoarece examinarea excepției de tardivitate trebuia realizată în raport cu natura acțiunii efectiv deduse judecății și inclusiv cererea reclamantului cu privire la repunerea în termenul de prescripție.

Cu toate acestea, deși prin cererea de concretizare reclamantul a solicitat expres repunerea în termen, din materialele cauzei rezultă că încheierea atacată nu cuprinde nicio analiză asupra acestei solicitări și niciun considerent privind admiterea sau respingerea ei.

O asemenea omisiune contravine prevederilor art. 186^1 Cod de procedura civilă, care obligă instanța să examineze concomitent excepția de tardivitate și cererea de repunere în termen atunci când aceasta este formulată, iar de rând cu acest aspect, soluționarea excepției fără examinarea prealabilă a cererii de repunere în termen reprezintă o încălcare a procedurii prevăzute de lege și echivalează cu nesoluționarea unui capăt distinct de cerere.

În ansamblu, instanța de recurs conchide că încheierea contestată este întemeiată pe o apreciere incompletă a situației de fapt și pe o interpretare restrictivă a normelor incidente, fără examinarea tuturor argumentelor esențiale invocate de reclamant, instanța de fond nu a analizat aplicabilitatea normei speciale prevăzute de art. 344 alin. (4) din Codul muncii, nu a răspuns argumentelor privind imposibilitatea obiectivă a debitorului de a acționa împotriva propriului administrator, nu a justificat în mod concret concluzia referitoare la momentul nașterii dreptului la acțiune și mai mult a omis să se pronunțe asupra cererii de repunere în termen.

În acest sens, dat fiind faptul că erorile instanței de fond nu pot fi corectate în ordine de recurs, este necesar de a admite recursul declarat, de a casa integral încheierea contestată și de a restitui cauza pentru rejudecare în aceiași instanță și complet de judecată.

Instanța de recurs ține să atenționeze faptul că la rejudecarea cauzei, prima instanță urmează să ia în considerație cele relatate supra, să întreprindă măsurile necesare pentru examinarea cauzei în coroborare cu prevederile legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de lichidatorul SRL „Interagroprim” - Șeremet Vasile.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 11 noiembrie 2025, emisă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul de SRL „Interagroprim” - Șeremet Vasile, cu privire la validarea popririi față de terțul poprit Istrati Valentin, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată,

în aceeași instanță și în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei